

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Archiepiscopis, Episcopis, Abbatisbus, Prioribus, ad quos istae litterae
pervenerint.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

disciplinari se faciat cum virgis quas in manu gestabit, sique in silentio & jejunio usque post vesperam diem ducat, & tunc ad sustentationem naturae pane tantum reficiatur & aqua, illis vero quindecim diebus peractis, præparet se ut infra mensam incipiat Hierosolymitanam provinciam proficiisci, ubi per triennium defudet in obsequio crucifixi, arma de cetero contra Christianos minimè assumpturus, & per duos annos omnibus sextis feriis in pane & aqua jejunet, nisi forte per indulgentiam alcuus discreti Pontificis, vel propter debilitatem corporis, vel propter fervorem ætatis, hæc abstinentia tempereatur. Tu ergo redeuntem hoc modo recipias, & injunctam sibi penitentiam eum facias observare. Datum apud monasterium Sublacense.

*ARCHIEPISCOPI,
Episcopis, Abbatibus, Prioribus, ad quos
istæ litteræ pervenerint.*

*Epist. 78.
De penitentia
injuncta ei qui
primo filiam
tuam, deinde
uxorem occi-
dit propter fa-
mem.*
*Odo. Raynald
ad an. 1201.
§. 114*

AD apostolicæ sedis clementiam latore præsentium Robertus accedens, peccatum suum grande quidem & grave lacrymabiliter est confessus, quod cum captus à Sarracenis cum uxore detineretur & filia, mandatum exiit à Principe, quem ipsi nominant Admiratum, ut quia famis invalescebat inedia, quicunque captivus prolem haberet, illam occideret; cuius occasione mandati miser ipse, cum famis angustia perureret, occidit filiam & comedit. Cumque iterum aliud existet edictum, propriam interfecit uxorem; sed de carnibus ejus gustare non potuit, cum ad vescendum coctæ sibi fuissent oblatae. Nos igitur tanti criminis horrore turbati, talē ei penitentiam duximus injungendam ut nunquam de cetero carnibus pro quaenque necessitate vesceretur, sed singulis sextis feriis in pane & aqua jejunet, similiter in secunda & quarta feria quadragesimæ quæ antecedit natalem, & ejus quæ pascha præcedit, ceteris autem diebus utriusque quadragesimæ devotè jejunans, uno tantum sit pulmento contentus, quod & in sanctorum vigiliis diligenter observeret. Discalceatus incedat cum tunica lanaea, brevissimo scapulari, penitentiale baculum ad mensuram unius cubiti gestans in manu, nihil amplius à quounque accipiens nisi quantum ad esum sibi sufficiat uno die, nec unquam per duas noctes in eodem loco moretur, nisi forte articulus necessitatis ingruerit, & propter infirmitatem vel hostilitatem aut etiam intemperiem tran-

sire non possit, sique sanctorum limina visitet per triennium, & cum venerit ad Ecclesiam, prostratus, non intret nisi prius cum virga vel corrigia suscepit disciplinam, sine spe conjugij perpetuò perseveret, & publicis lucretis nunquam interficeret, orationem dominicam centum vicibus dicat in die, & toties ac quoties genu flectat, peracto vero triennio cum literis ipsis ad fidem apostolicam revertatur misericordiam petitur, & quod ab ea sibi fuerit injunctum satagit observare. Vos ergo, fratres & filii, misero misericordiam impendentes, in necessitatibus aperiatis ei viseera caritatis. Datum ut supra III. Nonas Septembbris.

*ABBATI ET CAPITVLO
sancti Iohannis Senonensis.*

EX suscepit nobis imminent officio servitutis Ecclesiarum utilitatibus studio. sius imminere sique præcavere ipsarum gravaminibus & jacturis ut sub regime nostro debita gaudeant libertate, ac ab aliquibus contra justitiam non graventur. Eapropter, dilecti in Domino filii, vestris justis postulationibus inclinati, devotioni vestræ auctoritate præsentium indulgemus ut nullus in vos vel Ecclesias vestras, nisi pro manifesta & rationabili causa, interdicti vel excommunicationis audeat sententiam promulgare. Nulli ergo &c. hanc paginam nostræ concessionis &c. Datum apud monasterium Sublacense Non. Septembbris, pontificatus nostri anno quinto.

*ABBATI ET CONVENTVI
Sublacensi.*

CVm ad monasterium Sublacense personaliter venissimus. Et infra. Firmiter inhibuimus ne quis de cetero monachorum lineis camisis uteretur. Ad defecum autem hospitalitatis supplendum mouturam unius molendini concessit, ampliora pro tempore concessurus, ita tamen quod ad necessitatem pauperum sublevandam eleemosyna de cellario conferatur. Nos autem præfatas Ecclesias, quæ Clericis secularibus in beneficium fuerant assignatae, ad usum revocavimus infirmorum, concessionem hospitalis quæ facta fuerat Episcopo Anagnino irritam decernentes, & statuentes ne cuiquam ulterius in beneficium concedatur, sed infirmarius disponat de illis Ecclesias prout ad necessitates infirmorum magis noverit expedire. Prohibemus ergo districte in virtute obedientiæ, sub obtestatione divini judicij, ne quis

*Epist. 79.
Indulget ne
quis lenientiam
interdicti vel
excommunicationis
ferre possit in illud
monasterium.*

*Epist. 81.
De quibusc
victis emen-
daonis quæ in-
ter monachos
irreperatur.
Cap. C. ad
monaster. De
statu monachor.*